

Tilki ve Küçük Köstebek

Jane MEADOW

Tilki ve Küçük Köstebek

Jane MEADOW

Tilki ve Küçük Köstebek

Jane MEADOW

Yumuşacık, yemyeşil ormanın derinliklerinde, eğretili otlarının ve onların serin gölgelerinin altında küçük bir köstebek yaşırdı. Bir çay fincanı büyüklüğünde, küçük ve tombuldu; kürkü, gecenin ilk karanlığına benzeyen kadife gibi gri-kahverengiydi. Minik yuvarlak gözlükleri yuvarlak pembe burnunun üzerinde durur, küçük kırmızı atkısı onu sıcak tutardı. Büyük meşe ağacının kökleri altındaki rahat tünellerini çok severdi.

Her sabah küçük köstebek, kürek biçimindeki büyük pembe patileriyle kazı yapardı. Sola kazardı, sağa kazardı, derinlere kazardı. Tünelleri, çimenlerin altındaki gizli yollar gibi düzgün ve yuvarlaktı. Kuru yapraklardan minik bir yatağı, minik bir fincanı ve yumuşak, altın rengi parlayan minik bir lambası vardı. Her gece kendi kendine fısıldardı: 'Ev, dünyanın en güzel yeridir.'

Rüzgârlı bir öğleden sonra küçük köstebek tüneline çalışırken yukarıdan büyük bir gıcırtı duydu. Rüzgâr estikçe esti ve uzun bir ağaç yana eğildi. Yumuşak, ağır bir gümbürtüyle ağaç, köstebeğin tünellerinin tam üstüne devrildi. Toprak ve kökler her yere yuvarlandı. Küçük köstebek yuvarlak gözlüklerinin ardında gözlerini kırptırdı ve nereye gideceğini bilemedi.

Sola kazmayı denedi, ama devrilen ağaç yolu kapatmıştı. Sağa kazmayı denedi, ama kökler çok kalındı. Aşağı kazmayı denedi, ama toprak sıkışmış, sert ve ağırdı. Küçük köstebek büyük pembe patilerinin üstüne oturdu ve çok, çok endişelendi. 'Evim gitti,' dedi küçük, üzgün bir sesle. 'Şimdi nereye gideceğim?'

Tam o sırada dost canlısı bir tilki geçiyordu. Parlak turuncu-kırmızı kürkü öğleden sonra ışığında parlıyor, beyaz göğsü ve burnu bulut kadar yumuşak görünüyordu. Boynunda yeşil bir boyunbağı vardı ve kehribar rengi gözleri sevecen ve meraklıydı. Minik köstebeği gördü ve durdu. 'Merhaba,' dedi tilki. 'Çok endişeli görünüyorsun. Ne oldu?'

Küçük köstebek başını kaldırıp uzun tilkiye baktı. Tilki ile köstebek çok farklıydı ve köstebek utandı. Ama tilkinin gözleri yumuşacıktı, bu yüzden şöyle dedi: 'Tünellerimin üstüne bir ağaç devrildi ve artık hiçbir yeri kazamıyorum. Nereye gideceğimi bilmiyorum.' Küçük kırmızı atkısını büyük pembe patileriyle tuttu. Tilki dinledi ve yavaşça başını salladı.

Tilki, 'Endişelenme, küçük dostum,' dedi. 'Çok keskin bir burnum var. Koklayıp sana güvenli bir yol bulabilirim.' Uzun, sivri burnunu yere eğdi ve uzun, yavaş nefeslerle kokladı. Siyah kulak uçları seğirdi, beyaz uçlu gür kuyruğu sallandı. Küçük köstebek izledi ve kendini birazcık cesur hissetti. 'Bana gerçekten yardım edecek misin?' diye sordu yumuşak bir sesle.

'Elbette,' dedi tilki. 'Beni izle.' Solu kokladı, sonra sağı kokladı ve siyah patileriyle yumuşak toprağa usulca bastı. Küçük köstebek minik pembe ayaklarıyla arkasından paytak paytak yürüdü; yuvarlak, kadife gibi bedeni yere yakındı. Tilki büyük, kendisi küçük olsa da ona güvendi. Orman çevrelerinde sessiz ve sıcaktı.

Tilki bir eğrelti otu kümesinin yanında durdu ve derin derin kokladı. 'Burası değil,' dedi. 'Toprak çok sert.' Bir taş yığınının yanında kokladı ve başını salladı. 'Burası da değil. Çok kayalık.' Küçük köstebek yoruldu ve küçük kırmızı atkısı biraz kaydı. 'Belki benim için bir yuva yoktur,' dedi iç çekerek. 'Pes etme,' dedi tilki sevecenlikle. 'Aramaya devam edeceğiz.'

Biraz daha yürüdüler; yosunlu bir kütüğün ve şırl şırl akan bir derenin yanından geçtiler. Tilkinin burnu kıpır kıpır oynadı. Sonra aniden durdu ve başını kaldırdı. Kehribar rengi gözleri parladı. 'Yumuşak, sıcak toprak kokusu alıyorum,' dedi. 'Tam burada.' Küçük köstebek minik pembe ayaklarıyla hızla yaklaştı. Yumuşak bir çalının altında, gölgede sessizce bekleyen yumuşak kahverengi bir toprak parçası vardı.

'Burada kazabilir miyim?' diye sordu küçük köstebek. 'Evet,' dedi tilki. 'Toprak yumuşak ve güvenli.' Böylece küçük köstebek kürek biçimindeki büyük pembe patilerini kaldırdı ve kazdı. Sola kazdı, sağa kazdı ve derinlere kazdı. Yumuşak toprak arkasından savruldu ve düzgün, yuvarlak bir tünel oluştu. Tilki yakında oturdu ve mutlu bir gülümsemeye izledi. 'Harika bir kazıcısın,' dedi.

Küçük köstebek, yeni tüneli kıvrılıp bükülerek rahat, küçük bir yere ulaşana kadar kazdı. Yapraklardan minik yatağı, minik fincanı ve minik lambası için mükemmel bir yer buldu. Sıcacık küçük yuvasında oturdu ve başını kaldırıp tilkiye baktı. 'Teşekkür ederim,' dedi, yuvarlak pembe burnu seğirerek. 'Bu kadar farklı olsak da bana yardım ettin.' Tilkinin beyaz uçlu gür kuyruğu usulca sallandı.

'Farklı olmak sorun değil,' dedi dost canlısı tilki. 'Önemli olan iyiliktir.' Küçük köstebek mutlu ve minnettar hissetti. Küçük kırmızı atkısını çözdü ve yukarı kaldırdı. 'Lütfen bunu al,' dedi, 'beni hatırlaman için.' Tilki minik atkıyı yeşil boyunbağının etrafına doladı ve gülümsedi. 'Seni her zaman hatırlayacağım, küçük dostum,' dedi.

Küçük köstebek çalının altındaki rahat yeni yuvasına yerleşti. Tüneli sıcaktı ve minik lambası yumuşak, altın rengi parlıyordu. Tilki girişin yanına uzandı; turuncu-kırmızı kürkü yeşil eğrelti otlarının önünde capcanlı parlıyordu. 'Gelip beni ziyaret et,' dedi köstebek. 'Edeceğim,' dedi tilki. İkisi de sevindi, çünkü başkalarına yardım etmek onları arkadaş yapmıştı.

O gece küçük köstebek yeni tüneline güven içinde, sımsıcak uyudu. Sevecen kehribar gözlü, beyaz uçlu gür kuyruklu dost tilkiyi düşledi. Uyandığında sabah güneşi eğretili otlarının arasından süzölüyordu ve orman taze ve tatlı kokuyordu. Yuvarlak gözlüklerini taktı ve gülümsedi. 'Yeni bir yuva ve yeni bir arkadaş,' diye fısıldadı. 'Ne şanslı bir gün.'

O günden sonra tilki ile küçük köstebek can ciğer arkadaş oldular. Tilki ziyarete gelirdi ve köstebek ona minik bir fincan çay yapardı. Biri uzun, biri küçük olsa da; birinin turuncu, diğerinin gri kürkü olsa da iyilikleri onları birbirine yaklaştırdı. Ve rüzgâr ormanda her estiğinde küçük köstebek, yardımın ve iyiliğin farklılıkları harika bir dostluğa dönüştürebileceğini hatırladı.